

DER GINGGANZ

Ein Stiefel wandern und sein Knecht
von Knickebühl gen Entenbrecht.

Urplötzlich auf dem Felde drauß
begehrt der Stiefel: Zieh mich aus!

Der Knecht drauf: Es ist nicht an dem;
doch sagt mir, lieber Herre, -: wem?

Dem Stiefel gibt es einen Ruck:
Fürwahr, beim heiligen Nepomuk,

ich GING GANZ in Gedanken hin...
Du weißt, daß ich ein anderer bin,

seitdem ich meinen Herrn verlor...
Der Knecht wirft beide Arm' empor,

als wollt' er sagen-. Laß doch, laß!
Und weiterzieht das Paar fürbaß.

Ludvík KUNDERA: Šlادocela

Se zouvákem jde holínka,
směr: Vrzotice - Kachýnka.

Pranáhle venku v krajině
holínka žádá: „Vyzuj mě!”

A zouvák nato: „To by šlo,
leč pověz, paní: koho - ó?”

Holínku jak by břevnem t'uk:
„Namoutě, přísám Nepomuk,

já ŠLA DOCELA v myšlenkách...
Však víš, jsem celá jiná, ach,

co pán je pryč, co pryč je sen..."
Zouvák pozvedl paže jen,

jak chtěl by říci: jaký žal!
A oba táhnou dál a dál.

Zbyněk Sekal: Conoha

Šla bota se zouvákem svým
z Postoloprta až do Všešim¹.

Tu zčista jasná, v cestě půl,
zouváku káže, by ji zul

A zouvák vece-. Copak o to, však
komu zout, má ctěná boto?

Na tohle bota zapomněla,
je z toho celá zkoprnělá:

Jdu tak, CO NOHA nohu mine...
víš, je to se mnou přece jiné,

od těch dob, co už nemám pána...
Povídá zouvák: Nevidáno,

a rameny jen pokrčí.
Oba zas bosky² vykročí.

Josef Hiršal: Šlasi

Bota a její zouvák šli
z hor vrzů v kachní údolí.

A když tak venku polem jdou,
„Zuj mně!“ chce bota najednou.

Nato zas zouvák: „O to nic; leč- komu?,
raďte, paní, říc!“

S botou to v mžiku zacuká:
„Namoutě, u Nepomuka!

já ŠLA SI v přemýšlení svém...
Víš, že už zcela jiná jsem

¹ Všešimy, okr. Praha-Východ, mezi Hrusicemi, božkovem a Velkými Popovicemi, u D1, před Mirošovicemi.

² fürbaß: Erklärung: zeitlich: künftig, weiterhin, räumlich: weiter, übertragen: an eine höhere Instanz

od doby, kdy se ztratil pán..."
Zouvák zdvih ruce, polekán.

jak by chtěl říci: Nech to, nech!
A oba měli dále spěch.

Rudolf Havel: PAN ŠELSÁM

Šel jednou střevíc a s ním sluha
od Zlomokrk do Kachnoluha

Tu náhle zastaví krok svůj
a střevíc řekne-. „Teď mě zuj!"

A sluha na to-. „To je toho,
jen když mi, pane, řekneš z koho."

To způsobí střevíci muka
a zvolá: „Pravdu máš, u Nepomuka!

Já šel sám zcela zamyšlený...
To víš, že teď jsem zcela jiný,

když někde pán můj ztratil se mi..."
Však sluha jenom máv pažemi,

jak chtěl by říci: „Nech to být!"
Dál rozhodli se bosky jít.

Petr KOMERS: DENDOUC

Bota jde a s ní sluha sám
z Ka-Lhoty až do Kachnolam.

A právě když šli přes pole,
chce bota-. „Zuj mne, pachole!"

Sluha dí. „Měl bych poslechnout,
leč komu mám Vás, paní, zout?"

Botou to trhlo všelijak:
„U Nepomuka, je to tak!"

Já DEN jDOUC stále přemýšlím...
Víš, že jsem zcela jiná vším

od těch dob, co se ztratil pán..."
Pacholek rozpráh' ruce v lán,

jak by chtěl říci'- „Co k tomu říci?...
A dál šli Kachnolamům vstříc.

Martin RYŠAVÝ: JDUJEN

Bota a její poskok jdou
ze Staré Husí na Mladou.

Vtom venku v polích pod lesy
„Vyzuj mně!" bota přeje si.

A poskok: „Co to znamená?
Řekněte komu, vážená!"

S botou to v mžiku zacuká:
„Namoutě, u Nepomuka,

já JDU JEN v myšlenkách svých. Víš,
jsem někdo zcela jiný již

od těch dob, co jsem bez pána..."
Poskok jen mávnul rukama,

jako by chtěl říci: „Čert to vzal!"
a oba jdou svou cestou dál.

DAVID HRADIL: DUDÁL

Kráčí si bota s pacholkem
od Předkopce do Zakopcem.

Uprostřed polí do ticha
„Vyzuj mě" bota zavzdychá.

Pacholek: „Rozumím tomu

dobře-li, má paní... komu?"

Ta bota ztuhne v jeden ráz-
„U Nepomuka! Celý čas

DUDÁL jak smyslů zbavená.
Jsem někdo jiný, chceš-li znát,

od dob co můj pán odešel."
Pacholek hlavou zavrtěl

jako by říkal „Čert to vem!"
A doučál přímo za nosem.